

Lainvalmisteluosasto
Yksityisoikeuden yksikkö

LAUSUNTO

4.12.2014

OM 282/43/2014

Ympäristöministeriö
PL 35
00023 VALTIONEUVOSTO
kirjaamo.ym@ymparisto.fi

Dnro YM002:01/2014

LAUSUNTO LUONNOKSESTA VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI TUULIVOIMALOIDEN MELUTASON OHJEARVOISTA

Ympäristöministeriö on pyytänyt oikeusministeriöltä lausuntoa luonnoksesta valtioneuvoston asetukseksi tuulivoimaloiden melutason ohjearvoista. Oikeusministeriö esittää lausuntonaan seuraavan.

Asetuksella säädettäisiin ohjearvot tuulivoimaloiden melutasoille tietyillä alueilla. Melutasot määriteltäisiin ulkomeluna alueiden käyttötarkoituksen mukaan. Asetuksen tarkoituksena on yhtenäistää tuulivoimaloiden aiheuttamien meluhaittojen huomioon ottamista ja ehkäisemistä.

Ympäristöministeriö on antanut ohjeet tuulivoimarakentamisen suunnittelusta (Ympäristöhallinnon ohjeita 4/2012). Asetusluonnoksen perustelumuistiossa (s. 8) todetaan, että ohjeet eivät ole riittäneet luomaan valtakunnallisesti yhtenäistä käytäntöä tuulivoimameluun sovellettavista melutason ohjearvoista. Säättämällä tuulivoiman melutason ohjearvoista valtioneuvoston asetuksella halutaan ilmeisesti korostaa näiden merkitystä maankäytön suunnittelussa sekä maankäyttö- ja rakennuslain ja ympäristönsuojelulain mukaisessa lupaharkinnassa, vaikka ohjeet eivät sitovia olekaan.

Asetuksen 1 §:n mukaan "asetusta sovelletaan maankäytön ja rakentamisen suunnittelussa sekä lupamenettelyissä ja valvonnassa tuulivoimaloiden melusta aiheutuvien terveyshaittojen sekä tuulivoimaloiden melusta aiheutuvan muun merkittävän ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi".

Säädöksen soveltamisala on määritelty epätäsmällisesti. Säännöksen muotoilu jättää epävarmaksi sen, viitataan lupamenettelyillä ja valvonnalla maankäyttö- ja rakennuslain vai ympäristönsuojelulain mukaisiin lupamenettelyihin. Säännöksen perustelut sekä siirtymäsäännös viittaisivat molempien säädösten mukaisiin lupamenettelyihin, jonka tulisi ilmetä myös soveltamisalasäännöksestä.

Säädöksen tarkoituksena lienee ohjata ennen muuta tuulivoimaloiden sijoittumista ja niiden toimintaa. Ohjearvot tulisivat sovellettavaksi myös muussa lupaharkinnassa, esimerkiksi haettaessa rakennuslupaa asuin- tai vapaa-ajan rakennukselle. Tällöin jäisi tapauskohtaisesti ratkaistavaksi se, mikä merkitys ohjearvoille annettaisiin arvioitaessa rakennusluvan myöntämisen edellytyksiä tai rakennushankkeen toteuttamistapaa maankäyttö- ja rakennuslain 17 luvun mukaisesti.

Asetuksen 2 §:ssä säädettäisiin asetuksessa käytettävistä määritelmistä. Jatkovalmistelussa tulisi harkita 2 ja 3 kohdan mukaisten määritelmien tarkistamista. Ehdotuksen mukaan pysyvä asutus ja vapaa-ajan asutus määritellään rakennuksiksi, vaikka näillä ilmeisesti tarkoitetaan niitä alueita, joiden pääasiallinen käyttötarkoitus on pysyvä asutus ja vapaa-ajan asutus. Lisäksi 3 kohdan mukainen vapaa-ajan asutus on määritelty siten, että se kattaisi käytännössä kaikki muut käyttötarkoitukset kuin pysyvän ja ympärivuotisen asumisen.

Ohjearvojen sisältöön (3 §) ja mittauksilokseen tehtävään korjaukseen (5 §) oikeusministeriöllä ei ole huomauttamista.

Asetuksen 4 § sisältäisi informatiivisen viittauksen sisämelutasoja koskevaan sääntelyyn. Viittaus voidaan poistaa tarpeettomana.

Asetuksen 6 § sisältäisi voimaantulosäännöksen lisäksi yksityiskohtaiset siirtymäsäännökset. Koska kyse ei ole velvoittavasta sääntelystä vaan ohjearvoista, tulisi jatkovalmistelussa vielä harkita pykälän 2-5 momenttien tarpeellisuutta.

Osastopäällikön sijainen
lainsäädäntöjohtaja

Sami Manninen

Lainsäädäntöneuvos

Jari Salila